

eul_wid: lea-ae

Ὀρφικά ποιήματα · Orphic Poems

Testimonies

Μαρτυρίαι

Period: Ἑλληνιστική Hellenistic
Dialect: Ἑπική Epic (Homeric)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection

- ¹ SUID. Ὀρφεὺς Λειβήθρων τῶν ἐν Θράικῃ (πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῇ Πιερίαι), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης· ὁ δὲ Οἰάγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἀτλαντος, κατὰ Ἀλκύνονην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ἰα γενεῶν τῶν Τρωικῶν· καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου, βιῶναι δὲ γενεὰς θ', οἱ δὲ ἰα φασίν. ἔγραψε: Τριαγμούς (λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ [vgl. c. 36])· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικά καλούμενα, κλήσεις κοσμικαί. Νεωτευκτικὰ ἄ· Ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψωιδίαις κδ (λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου [c. 15]). Χρησμούς, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. Τελετάς (ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου). <Λιθικά>· ἐν τούτοις δ' ἔστι περὶ λίθων γλυφῆς, ἣτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. Σωτήρι α· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου. Κρατῆρας [1 A 1b. 2 A 7]· ταῦτα Ζωπύρου φασίν. Θρονισμούς μητρῴους καὶ Βακχικὰ· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασίν εἶναι. Εἰς Ἄιδου κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου [vgl. c. 15]. Πέπλον καὶ Δίκτυον [vgl. B 10a]· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ Βροτίνου [c. 17, 4]. Ὀνομαστικόν, ἔπη, ας· Θεογονίαν, ἔπη, ας· Ἀστρονομία ν, Ἀμμοσκοπίαν [?], Θυηπολικόν ν, Ὀιοθυτικά ἢ Ὀιοσκοπικὰ, ἐπικῶς. Καταζωστικόν ν, Ὑμνον ς, Κορυβαντικόν, καὶ Φυσικὰ, ἃ Βροτίνου φασίν [Lobon fr. 7 Crönert in Χάριτες für Leo]. Ὀρφεὺς Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἔκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν· Δωδεκαετηρίδα ς· Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα τινά. Ὀρφεὺς Καμαριναῖος ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν Εἰς Ἄιδου κατάβασιν ν.
- ^{1a} SUID. Ἴππος Νισαῖος ἐν δὲ Δικτύῳ Ὀρφεὺς λέγει, ὅτι ἡ Νίσα τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθραῖ κείμενος.
- ^{1b} CLEM. Str. I 131 (II 81, 7 St.) τοὺς μὲν ἀναφερομένους εἰς Μουσαῖον [2 B 20a—22] Ὀνομακρίτου εἶναι λέγουσι, τὸν Κρατῆρα δὲ τὸν Ὀρφέως Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, τὴν τε Εἰς Ἄιδου κατάβασιν Προδίκου τοῦ Σαμίου. Ἴων κτλ.
- ² ALCAEUS fr. 80 Diehl τὸ γὰρ ἐμμόρμενον Ὀρ <φευς ἐβιάσδετο V. S.> πάρφ> αἰς ἄνδρεσι τοῖς γεινο <μένοισιν θάνατον φύγην> , αἰ πάντ> αἰ σόφος ἦ καὶ φρέσι πύκνα <ισι κεκάσμενος> . νήπιον> ς, παρὰ μοῖραν Δίος οὐδὲ τρί <χες ἔρρυνεν> .
- ^{2a} IBYC. fr. 17 Diehl ὀνομακλυτὸν Ὀρφήν.

AESCHYL. Ag. 1629 Ὀρφεὶ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις· ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ ...

- ⁴ PAUS. X 30, 6 ἀποβλέψαντι δὲ αὐθις ἐς τὰ κάτω τῆς γραφῆς ἔστιν ἐφεξῆς μετὰ τὸν Πάτροκλον οἷα ἐπὶ λόφου τινὸς Ὀρφεὺς καθεζόμενος, ἐφάπτεται δὲ καὶ τῇ ἀριστερᾷ κιθάρας, τῇ δὲ ἐτέραι χειρὶ ἰτέας κλῶνές εἰσιν ὧν ψαύει, προσανακέκλινται δὲ τῷ δένδρῳ· τὸ δὲ ἄλλος ἔοικεν εἶναι τῆς Περσεφόνης, ἔνθα αἵγειροι καὶ ἰτέαι δόξῃ τῇ Ὀμήρου [k 509] πεφύκασιν. Ἑλληνικὸν δὲ τὸ σχῆμά ἐστι τῷ Ὀρφεὶ καὶ οὔτε ἡ ἐσθῆς οὔτε ἐπίθημά ἐστιν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ Θράικιον.
- ⁵ PROCLUS Schol. Hesiod. Opp. 631 p. 361, 6 Gaisf.: Ἑλλάνικος δ' ἐν Φορωνίδι (F GrHist. 4 F 5 I 109) <δέκατον> ἀπὸ Ὀρφέως φησὶν εἶναι τὸν Ἡσίοδον. HEROD. II 53 Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίῃν τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μεν πρεσβυτέρους γενέσθαι καὶ οὐ πλέοσι ... οἱ δὲ πρότερον ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι ὕστερον ἔμοιγε δοκεῖν ἐγένοντο ... τὰ δὲ ὕστερα τὰ ἐς Ἡσίοδόν τε καὶ Ὅμηρον ἔχοντα ἐγὼ λέγω.
- ⁶ EURIP. Alc. 357 εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν, ὥστ' ἡ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν ὕμνοισι κηλήσαντάς ἐξ Ἄιδου λαβεῖν, κατήλθον ἄν.
- ⁷ — —962 ἐγὼ καὶ διὰ μούσας καὶ μετάρσιος ἦξα καὶ πλείστων ἀψάμενος λόγων κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας ἡὔρον, οὐδέ τι φάρμακον Θρήισσαις ἐν σανίσιν, τὰς Ὀρφεῖα κατέγραψεν γῆρυς, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν.
- ⁸ HIPPOL. 952 ἤδη νυν αὖχει καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς σῖτ' ἐκκαπήλευ', Ὀρφέα τ' ἄνακτ' ἔχων βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνοῦς.
- ⁹ EURIP. Cycl. 646 ἀλλ' οἷδ' ἐπωιδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ, ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον στεῖχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
- ^{9a} —Hypsipyle [OX. Pap. VI n. 852 fr. 1 col. 3, 8 p. 36 Hunt; 51 Arnim] ὙΨ(ιπύλη) ... μέσωι δὲ παρ' ἰστωὶ Ἀσιὰς ἔλεγον ἰήιον Θρηῖσις' ἐβόα κίθαρις Ὀρφέως μακροπόδων πιτύλων ἐρέτησι κελεύσματα μελπομένα, τοτὲ μὲν ταχύπλουν τοτὲ δ' εἰλατίνας ἀνάπαιμα πλάτας.
- ^{9b} — [fr. 64 col. 2 p. 70 Hunt; 66 Arnim] ἜΥ(νεως) Ἀργῶ με καὶ τόνδ' ἡγαγ' εἰς Κόλχων πόλιν ὙΨ(ιπύλη) ἀπομαστίδιόν γ' ἐμῶν στέρνων. ΕΥ ἐπεὶ δ' Ἰάσων ἔθαν' ἐμός, μητερ, πατήρ, ὙΨ οἶμοι κακὰ λέγεις, δάκρυά τ' ὄμμασιν, τέκνον, ἐμοῖς δίδως— ΕΥ Ὀρφεὺς με καὶ τόνδ' ἡγαγ' εἰς Θράικης τόπον, ὙΨ τίνα πατέρι ποτὲ χάριν ἀθλίῳι τιθέμενος; ἔνεπέ μοι, τέκνον. ΕΥ μοῦσάν με κιθάρας Ἀσιάδος διδάσκεται, τοῦτον δ' ἐς Ἄρεως ὄπλ' ἐκόσμησεν μάχης.
- ¹⁰ [—]Rhes. 943 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς ἔδειξεν Ὀρφεὺς, αὐτανέψιος νεκροῦ τοῦδ' ὄν κατακτείνεις σὺ Μουσαῖόν τε σὸν σεμνὸν πολίτην κάπῃ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα ἐλθόντα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
- ¹¹ ARISTOPH. Ran. 1032 Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι, Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς.
- ¹² —Av. 693 Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἑρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος εὐρύς, Γῆ δ' οὐδ' Ἀἷρ οὐδ' Οὐρανὸς ἦν· Ἑρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις τίκτει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἢ μελανόπτερος ὦιον, ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλασταν Ἑρως ὁ ποθεινὸς στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκῶς ἀνεμώκεσι δίναις. οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχίῳι κατὰ Τάρταρον εὐρύν ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἑρως ξυνέμειξεν ἅπαντα· ξυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' Οὐρανὸς Ὠκεανὸς τε καὶ Γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
- ^{12a} TIMOTHEUS Pers. 234 Wilamowitz πρῶτος ποικιλόμουςος Ὀρφεὺς <χέλ> ὑν ἐτέκνωσεν υἱὸς Καλλιόπας Πιερίας ἔπι. Τέρπανδρος δ' ἐπὶ τῷ δέκα τεῦξε μοῦσαν ἐν ὠιδᾷς.

- ¹³ CLEM. Strom. VI 15 (II 434, 19 St.) aus HIPPIAS [86 B 6] τούτων ἴσως εἴρηται τὰ μὲν Ὀρφεῖ τὰ δὲ Μουσαίῳ κατὰ βραχὺ ἄλλῳι ἀλλαχοῦ, τὰ δὲ Ἡσιόδῳ τὰ δὲ Ὀμήρῳ.
- ^{13a} OLYMPIODOR. b. Phot. bibl. c. 80. 61 a 31 ταύτην καλεῖ Ἡρόδοτος [III 26] ‘μακάρων νήσουσ’, Ἡρόδωρος δὲ ὁ τὴν Ὀρφέως καὶ Μουσαίου συγγράψας ἱστορίαν Φαιακίδα ταύτην καλεῖ.
- ¹⁴ PLATO Symp. 179D Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου ἀτελῇ ἀπέπεμψαν ἐξ Ἰδίου, φάσμα δείξαντες τῆς γυναικὸς ἐφ’ ἣν ἦκεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει, ἅτε ὦν κιθαρωιδός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἀλκηστis, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν εἰσιέναι εἰς Ἰδίου. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι.
- ^{14a} —Ion 536 B ἐκ δὲ τούτων τῶν πρώτων δακτυλίων, τῶν ποιητῶν, ἄλλοι ἐξ ἄλλου αὖ ἡρτημένοι εἰσὶ καὶ ἐνθουσιάζουσιν, οἱ μὲν ἐξ Ὀρφέως, οἱ δ’ ἐκ Μουσαίου, οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ Ὀμήρου κατέχονται τε καὶ ἔχονται.
- ^{14b} ISOCR. XI 38 τοιούτους δὲ λόγους περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν εἰρήκασιν οἷους οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἐχθρῶν εἰπεῖν τολμήσειεν· οὐ γὰρ μόνον κλοπὰς καὶ μοιχείας καὶ παρ’ ἀνθρώποις θητείας αὐτοῖς ὠνείδισαν, ἀλλὰ καὶ παίδων βρώσεις καὶ πατέρων ἐκτομὰς καὶ μητέρων δεσμούς καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας κατ’ αὐτῶν ἐλογοποίησαν. (39) ὑπὲρ ὧν τὴν μὲν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδωκαν, οὐ μὴν ἀτιμώρητοί γε διέφυγον, ἀλλ’ οἱ μὲν ... Ὀρφεὺς δ’ ὁ μάλιστα τούτων τῶν λόγων ἀψάμενος διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν.
- ¹⁵ DIOD. V 64, 4 ἔνιοι δ’ ἱστοροῦσιν, ὧν ἔστι καὶ Ἑφορος [FGrHist. 70 F 104 II 68], τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους γενέσθαι μὲν κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν ἐν Φρυγίᾳ, διαβῆναι δὲ μετὰ Μυγδόνορος εἰς τὴν Εὐρώπην· ὑπάρξαντας δὲ γόητας ἐπιτηδεῦσαι τὰς τε ἐπωιδὰς καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια, καὶ περὶ Σαμοθράικην διατρίψαντας οὐ μετρίως ἐν τούτοις ἐκπλήττειν τοὺς ἐγχωρίους· καθ’ ὃν δὴ χρόνον καὶ τὸν Ὀρφέα, φύσει διαφόρῳ κεχορηγημένον πρὸς ποίησιν καὶ μελωδίαν, μαθητὴν γενέσθαι τούτων καὶ πρῶτον εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐξενεγκεῖν τελετὰς καὶ μυστήρια.
- ¹⁶ THEOPHR. char. 16, 11 καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ [der δεισιδαίμων], πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντις, πρὸς τοὺς ὀρνιθοσκόπους ἐρωτήσων τίνι θεῶν ἢ θεᾷ εὔχεσθαι δεῖ, καὶ τελεσθισόμενος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτελεστὰς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικὸς (ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἢ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης) καὶ τῶν παίδων.